

Szegedi kereskedők az árak mérsékléseért.

— Akció a hazatérő katonákért, —

(Saját tudósítónktól.) A Szegedi Lloyd Társulat kereskedelmi bizottsága szombaton délután Aczél Géza elnöklésével népes és viharos ülést tartott. Arról volt szó, hogy a szegedi kereskedők kezdeményezték az árak leszállítását és a hazatérő katonák és családtagjaik segélyezésére nagyarányú akciót indítsanak. Aczél Géza elnököt, aki előadta, hogy a rendezett viszonyokat minél előbb helyre kell állítani és ebből a kereskedelemnek ki kell vennie a részét. Csatlakozni kell a közhatalomhoz, amelynek célja a rendezett viszonyok teremtése. A gyűlés tárgya az árak lefokozása. Az árak az utolsó évek folyamán oly magasra emelkedtek, hogy valószínűleg elviselhetetlenek. Kezdődött az emlékezés az élelmiszerekre, azután áthárult a szénre és egyéb cikkekre. Ez a jelenség egész Európában mutatkozott és résztvevő földjében minden foglalkozási ág. A gyűlést azért hívta egybe, hogy a kereskedők legyenek az elsők, akik megkezdik az árak leszállítását, elsősorban a kis egzisztenciák, a munkások, a magán- és köztisztviselők érdekében. Bocsássák a kereskedők az árakat áron alul is a közönség rendelkezésére, hogy ezáltal példát adjanak a többi kereseti ágaknak.

Ottovay Károly: Az árdragításért az ország közönsége a kereskedőket tette felelőssé. A fogyasztók panasza jogos. Járjunk jó példával elől, hozzunk nagy áldozatot a mostani árakat 20 százalékkal szállítsuk le.

— Éljen! Kevés! Szakmák szerint kell csinálni.

Tonelli Sándor: Természetesnek találja, hogy a fogyasztó arra haragszik, akitől az árut utolsó kézből kapja. Azt nem kutatja a fogyasztó, hogy a kereskedő is drágán vette a portékát, mezőgazdától vagy árdragítótól. Csatlakozik Aczél kijelentéséhez. Legelsősorban azokra kell tekintettel lenni, akik a háború nyomorát legjobban érezték, a hivataltalnokokra és a katonákra. Ő ezt a kérdést a szegedi kereskedelmi kar becsületére bízna.

Schweiger Miksa nem akar odáig vizsgaszamenni, hogy a szegedi kereskedelem irányító szervei milyen mulasztásokat követtek el a múltban. Nem a kereskedelem hanem a politika szolgálatába állították a kereskedőket. Felhasználták hatalmukat arra, hogy a munkapártnak voksokat szállítsanak.

— Ugy van! Nem igaz! Ne politizáljon!

Nem ilyen félintézkedéseket kell tenni. Ez ma már nem elég. Fokozottabb áldozatokra van szükség.

A következő határozati javaslatot terjeszti elő:

Mondja ki a mai értekezlet, hogy Szeged kereskedői kivétel nélkül természetben és pénzbeli segéllyel oltadják a hazatérő katonákat és azok családtagjait segélyezni.

Megalakít egy 12 tagu bizottságot, amelynek feladata a följárlandó ruházati és egyéb cikkeket és pénzeket összeszedni és alkalmas módon szétosztani.

II. Mondja ki a mai értekezlet, hogy szükségesnek tartja, hogy a múlt politikai irányzat exponensei a kereskedelmi testületek, társulatok vezetéséről *haladéktalanul mondjanak le*. Visejék a változott idők következményeit és elvárjuk tőlük, hogy bele-törődve a forradalom által kialakult új helyzetbe, serényen és szerényen fognak közreműködni az új Magyarország gazdasági gépezetének helyreállításán.

III. Mondja ki a mai értekezlet, hogy szükségesnek tartja a kereskedelmi tanács-szerű megalkotását és kiküld egy 12 tagu bizottságot a rövidesen egybehívandó nagygyűlés előkészítésére, megszervezésére.

Wimmer Fülöp, mint a kamara elnöke, szükségesnek tartja, hogy a vezetők ellen elhangzott vádakra reflektáljon.

Schweiger valószínűleg nem volt itthon, ha nincs tudomása azokról az egymást követő és a kamarából kiindult akciókról, amelyek az árak szertelen emelkedése-ellen indultak. Mielőtt még léteztek volna irányárak, a kamara már maga ajánkozott a hatóságnál, hogy minden egyes árdragítási esetet elbíráljon annyira, hogy figyelmébe ajánlotta a kereskedőknek, hogy azok már szinte sérelmesnek tartották magukra nézve.

Kemény azt ajánlja, hogy ezt az akciót terjesszék ki a termelőkre is.

Winkler Mihály 40 havi távollét után teljesen fölfordult állapotokat talált. Rövid 24 óra után belecsöppen az értekezletbe, ahol árcsökkenésről van szó. Ez valószínűleg könnyű dolog, mert az árakat fölhajtották. (Közbekiáltások: — tuk, — tuk. Mit adott jótékony célra?) Mért nem jöttek oda, ahol én voltam? (Ott voltunk!) Elfogadja Schweiger javaslatát.

Rózsa Mihály: A mai ülés, azokat illeti, akik közvetlenül érdekeltek. Az árak már eddig is nem 20, hanem 50 százalékkal is estek.

— A paprika most is 35 korona.

— A paprika árát kormányrendelet szabályozza. Áldozni kell, ezért hozzájárul Schweiger javaslatához.

Holtzer Emil Tonelli javaslatát ajánlja elfogadásra és minden kereskedő becsületére kell bízni, hogy az árakat mérsékelje.

Dr. Fülöp Zsigmond Tonelli indítványát fogadja, bár annak is inkább csak erkölcsi, mint gyakorlati értéket tulajdonít.

Tonelli fölolvassa ezután következő határozatokat, amelyek kimondják, hogy a jelenlegi magas háborús árakat saját elhatározásukból megvesztéssel is, *tetemesen leszállítani kívánják*. E cél érdekében, különösen a háború által sújtott osztályok javára, *meséljemenő áldozatra készek és egy megválasztandó bizottság közbejöttével árukészletük egy részének átengedésével és pénzádományaikkal is segítik a háborúból visszatérőket*. Százalékos árleszállítást, tekintettel az egyes szakmák nagy eltérésére, nem állapítanak meg, hanem a kereskedők becsületérésére bízzák, hogy a határozatot közmegegyezésre hajtsák végre.

Müller János: Nem tartja helyesnek, hogy a teendő engedményeket a kereskedők belátására bizza. Az egyik leszállítaná, a másik fölemelné. Azt ajánlja, hogy pénzben röj-ják le a kereskedők a társadalommal szemben főmálló kötelességét. A maga részéről 10,000 koronát ajánl föl erre a célra és azt hiszi, igen tekintélyes összeg jön majd össze, amelynek hovatfordításáról egy bizottság döntsön.

Pásztor József egész röviden, minden szenvedély és politikai tendencia nélkül akar föl szólalni. Két határozati javaslatot terjesztett elő. A Schweigerét elfogadja, de nem tartja kielégítőnek két okból. Az akcióba be kellene vonni a gazdaosztályt is, hogy miről több legyen a hazatérő katonák és családtagjaik számára beérkező adomány. Azonkívül gondoskodni kell a munkásokra, a magán- és köztisztviselőkre is, akik itthon viselték a háború nyomorát. Ezeket azonban nem adományokkal, hanem az árak leszállításával kell segíteni. Ezt a célozza Tonelli indítványa, azonban nem elég konkrétan. Kéri tehát a kereskedőket, hogy olyan javaslatot terjesszenek elő, mely az egész vonalon biztosítja az árak gyors leszállítását.

Holtzer Dániel: A drágaságért nem a szegedi kereskedők vezetőit hibáztatja, hanem a volt kormányt, amely lehetővé tette az ilyen állapotokat. Nem a kereskedő a hibás, hanem a lánckereskedő aki az uzsorát rákényszerítette a kereskedőkre. Bizalommal van a szegedi kereskedelem vezetői iránt és azt kívánja, hogy alapítsák meg a kereske-

dőkamarát, amelynek nem politizálás lenne a hivatása, hanem a kereskedők érdekeit megvédeni.

Weiner Miksa: A Lloyd-társulatnak nem kell csatlakozni az új árhoz, mert ez már megtörtént a múlt héten, a legelső között Schweiger támadására a vezetőkkel szemben azt feleli, hogy schol sem történt több a kereskedők érdekében, mint Szegeden. Nem a szegedi kereskedőket kell okolni az árdragításért. Félév óta él a Lloydnak, amit lehetett, megtett ezalatt az idő alatt. Elfogadja Tonelli javaslatát.

Bitó Márk: Kötelezze magát Szeged kereskedelme, hogy az összes cikkeket legalább is 30 percenttel olcsóbban adja. Winternitz Márton: Kötelezze magát minden kereskedő, hogy a számla alapján megelégszik bizonyos esékely haszonnal. Holtzer Emil: Kérjük föl a polgármester, hogy hívja össze az árvízszolgáltató-bizottságot, amely állapítsa meg az összes árakat.

Az elnök ezután a vitát berekesztette. Schweiger hozzájárult Tonelli kiegészített javaslatához, amelyet *egyhangúlag elfogadtak*. A technikai keresztülvitelre 12 tagu bizottságot alakítottak. Schweiger bizalmatlansági indítványát *visszavonta*. Tizenkét tagból bizottságot alakítottak, amelynek hivatása a nagygyűlés előkészítése. A nagygyűlés meg fogja alakítani a kereskedelmi tanácsot, hogy az átmeneti időben a kereskedőket támogassa, az árak Szegedre hozatalát elősegítse.

Egyhangúlag elfogadták ezután a Szegedi Magántisztviselők Egyesületének következő javaslatát:

Addig is, amíg a kormány rendeleteleg nem intézkedik, irondja ki a gyűlés, hogy

1) kötelezővé teszi a szegedi kereskedőkre, ipari és kereskedelmi vállalatokra, hogy a leszerelés által a katonai kötelezettség teljesítése alul szabaduló, a háború kitörése előtt alkalmazásban volt magántisztviselőt és kereskedelmi alkalmazottakat — akiknek szolgálati viszonya ugyanis csak szünetelt, — szolgálatukba azonnal visszafogadják és régi munkakörülkébe vissza helyezik.

2. Azonnal, a mai megélhetési viszonyoknak megfelelő oly javadalmazásban részesítik, amely megfelel az itthonmaradt alkalmazottak, a háború alatt javított fizetésüknek.

3. A fegyverszünet és a békekötés közötti időben magántisztviselők és kereskedelmi alkalmazottak sem szolgálatból el nem bocsátanak, sem ilyenek föl nem mondanak.

4. Vitás kérdések elintézésére békebíró-ságot alakít, melynek elnöke egy aktív, vagy nyugalmazott bíró, tagjai a Lloyd által kiküldött négytagu, a Szegedi Magántisztviselők Egyesülete által kiküldött kéttagú és a Magántisztviselők és kereskedelmi alkalmazottak országos szövetsége helyi bizottsága által kiküldött kéttagú bizottság.

Telefon 807.	VASS	Telefon 807.
Mozgó színház.		

Vasárnap november 10-én

NADJA BOSSZUJA

dráma 4 felvonásban.

HOL A GYEREK

vigjáték 2 felvonásban.

Előadások kezdete: 2, fél 4. 5, fél 7 és negyed 9.